

Σημείωμα από τον υπεύθυνο της έκδοσης

Δημήτρης Χασάπης

Ομότιμος Καθηγητής του Ε.Κ.Π.Α.

Το τεύχος αυτό του περιοδικού μας περιλαμβάνει ένα μικρό αφιέρωμα στις συγκρίσεις της Μοντεσσοριανής εκπαίδευσης με παρόμοια εκπαιδευτικά πρότυπα ή παιδαγωγικές θεωρίες, που αναπτύχθηκαν την ίδια εποχή ή μεταγενέστερα.

Το αφιέρωμα αυτό περιλαμβάνει ένα άρθρο της Καρολάιν Πόπ Έντουαρντ «*Τρεις προσεγγίσεις από την Ευρώπη: Γουόλντορφ, Μοντεσσόρι και Ρέτζιο Εμίλια*», το άρθρο Νίνας Λήδας Καλύβα «*Σύντομη παρουσίαση και σύγκριση των παιδαγωγικών μεθόδων Μοντεσσόρι και Ρέτζιο Εμίλια*» και το άρθρο της Barbara Thayer-Bacon «*Μαρία Μοντεσσόρι, Τζον Ντιούι και Γουίλιαμ Χ. Κιλπάτρικ*».

Το σχολείο Γουόλντορφ (Waldorf) βασίστηκε στη θεωρία και τη φιλοσοφία του Αυστριακού φιλόσοφου και αρχιτέκτονα Ρούντολφ Στάινερ. Το 1919 ο Στάινερ προσκλήθηκε από τον ιδιοκτήτη του εργοστασίου παραγωγής τσιγάρων Γουόλντορφ στη Στουτγάρδη της Γερμανίας να ιδρύσει ένα σχολείο για τα παιδιά των εργαζομένων στο εργοστάσιο. Έτσι, προήλθε και το όνομα του σχολείου, το οποίο τελικά ήταν ανοιχτό για όλα τα παιδιά. Στόχος της εκπαίδευσης Γουόλντορφ είναι να καλλιεργήσει πνευματικές, καλλιτεχνικές και πρακτικές δεξιότητες των παιδιών με ολοκληρωμένο και ολιστικό τρόπο.

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Ρέτζιο Εμίλια (από την ομώνυμη περιοχή της Ιταλίας) βασίζεται στις απόψεις του εκπαιδευτικού Λόρις Μαλαγκούτσι, ο οποίος με την υποστήριξη των τοπικών αρχών εισήγαγε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μια εκπαιδευτική προσέγγιση βασισμένη στις αρχές του σεβασμού και της ευθύνης και σε αυτή τη βάση στη δημιουργία μιας σχολικής κοινότητας μέσα από την εξερεύνηση και την ανακάλυψη σε ένα υποστηρικτικό και εμπλουτισμένο περιβάλλον, βασισμένο στα ενδιαφέροντα των παιδιών, μέσα από ένα αυτό-καθοδηγούμενο πρόγραμμα σπουδών. Τα δύο αυτά εκπαιδευτικά προγράμματα έχουν ομοιότητες και διαφορές με την Μοντεσσοριανή προσέγγιση, οι οποίες αναλύονται στα προαναφερθέντα άρθρα.

Οι εκπαιδευτικές αυτές προσεγγίσεις συνοδεύονται από την παρουσίαση των φιλοσοφικών-παιδαγωγικών απόψεων της Μαρίας Μοντεσσόρι, του Τζον Ντιούι και του Γουίλιαμ Χ. Κιλπάτρικ, οι οποίες σηματοδότησαν το κίνημα της προοδευτικής εκπαίδευσης στο μεσοπόλεμο, αλλά και στα χρόνια που ακολούθησαν τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο.

Ακολουθούν ένα αυτοβιογραφικό κείμενο της Πάολα Γκριν με τη μορφή επιστολής στην «*Αγαπητή Μαρία Μοντεσσόρι*» και μια ενδιαφέρουσα έρευνα της Αθανασίας Σταβίκη, της Ελένης Τύμπα και της Βασιλικής Καραβίδα για τις απόψεις Ελλήνων εκπαιδευτικών

προσχολικής και πρωτοσχολικής-πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για την λειτουργικότητα και την αποτελεσματικότητα της Μοντεσσοριανής μεθόδου.

Τέλος, το τεύχος αυτό, περιλαμβάνεται μια βιβλιοπαρουσίαση, καθώς και ειδήσεις και ανακοινώσεις δραστηριοτήτων διεθνών ενώσεων Μοντεσσοριανής αγωγής.

Από μέρους της Συντακτικής Επιτροπής, ευχαριστώ θερμά όλες και όλους που συνέβαλαν στην δημιουργία του τεύχους αυτού υποβάλλοντας άρθρα τους ή εκχωρώντας μας το δικαίωμα μετάφρασης και δημοσίευσης των άρθρων τους.

Το επόμενο τεύχος μας θα αναρτηθεί το Φθινόπωρο και μέχρι τότε περιμένουμε τις συνεργασίες σας.